

Hlášení dobrovolníka

Už pár let jsem dobrovolnicí v občanském sdružení, které v prostředí domova poskytuje kompletní péči lidem na konci života a jejich rodině. Hodně známých se mě ptá, co je mým úkolem, proč to dělám, a říkají, že to musí být náročné. Není. A jako důkaz nabízím k přečtení anonymizované hlášení ze služby v rodině. Jedná se o pacientku s ASL (poslední dobou docela proslavená nemoc díky Ice Bucket Challenge), u níž jsem byla na druhé návštěvě.

Nejdříve jsem paní dala k snídani pudinkový dezert a připravila kávu. Když jsem paní dávala napít, ani jednou jsem ji nepolila. Také mě moc potěšilo, že si paní pamatovala spoustu věcí, které jsem jí při minulé návštěvě o sobě řekla.

Paní dnes byla dobře naladěná, chtěla vytřídit složku s obrázky od dětí. Procházely jsme je a ty bez jména nebo data jsme vyhazovaly. Všechny jsem paní nechala vždy prohlédnout, přečíst si nápisy a dopisy. Nad mnohými se usmála, patrně jí přinesly hezké vzpomínky. Někdy kývla, abych si vzkaz u obrázku přečetla také, někdy maďarské nápisy nahlas překládala a smály jsme se pak spolu. Uklízely jsme potom ještě košíky plné věcí v obývacím pokoji. Paní mi říkala, kam jednotlivé věci v bytě uklidit, všechno si výborně pamatovala a dokázala stručně a výstižně popsat.

Paní se ptala na novou knížku Anna a Anička. Ráda by ji koupila vnučce. Tak jsem

říkala, že jsem bohužel ještě neměla možnost do ní nahlédnout. Chvíli jsme se pak bavily o přínosu těchto knížek z psychologického hlediska. Ke konci už byla paní na mluvení unavená a ani mně se neřadilo odhadnout, co chce říct. Využila jsem proto tabulku (*pomůcka pro dorozumívání pomocí pohybů očí, pozn. ne-redakce*). Paní si chtěla... připomenout... jednu knížku... pro jak staré... je děti. Přesně věděla, kde v knihovně je. Po zbytek doby jsem jí pak předčítala Romea a Julii. Zbývaly tři stránky, když dorazil pan manžel s tatínkem pacientky. Co potřebovali během mé návštěvy zařídít, se zdařilo a dorazili na minutu přesně, jak bylo domluveno.

Někdy může být smutné věci uzavírat a ukončovat, zvláště pokud se jedná o lidský život.

Z návštěvy jsem odcházela s hřejivým pocitem, asi jako kdybych odcházela z příjemné schůzky s kamarádkou. Někdy může být smutné věci uzavírat a ukončovat, zvláště pokud se jedná o lidský život. Snad se mi podařilo poskytnout vám náhled, jak krásné a milé to zároveň může být. A jak důležité je na to nebýt sám.

P. S. Smrt může být za rohem, řekni přátelům o svých posledních přáních! Jdi na www.mojesmrt.cz.

Klára Trefná

Vaříme s Márou

Ahoj pisálci. Dnes jsem si pro vás připravil recept, který by měl podle mě znát každý z vás. Naučím vás totiž uklohnit článek s dobrou čteností za minimální náklady.

Potřebujeme (ne nutně): 100 g telecího nápadu, trochu obrázků, osudí s odkazy.

Postup: Jako základní ingredienci použijeme telecí nápad, stačí trocha, třeba 100 gramů. Na druhu ani tak nezáleží, já preferuji „X věcí, proč sou devadesátky fajn“, ale k zahození není ani „X věcí, které musí znát každý postelový milovník“ apod. Zkušenější pisálci si mohou troufnout i na tužší kousky, například „Y filmů, po kterých vám zbyde jen jedno varle“.

Telecí nápad nejprve důkladně proklepneme, abychom se ujistili že není ani tlustý, ani tenký, no zkrátka měl by bejt tak akorát. Hlavně si pamatujte, že šetříme. Pokud by byl nápad moc velký, nebojte se uschovat si část na horší časy. Opracovaný nápad rozdělíme ideálně na 7–10 kousků, zhruba stejně velkých. Části by měly bejt libový, aby je čtenář lehce strávil. Tužší, prorstlejší kousky odřežeme a hodíme novinářům.

Pokud máme nápad naporcovaný, předpřipravíme si troubu... Kecám, kašlem na přípravy, důležitá je rychlost. Takže vytáhneme pánev a rovnou do ní kousky nápadu hodíme. Nyní dokořeníme podle demografie čtenářů (rozuměj demence). Přidáme několik obrázků (nebojme se těch velkých, článek pak příjemně zasytí, ale když nemáme velký, tak dáme malý, a když nemáme malý, tak tam nedáme nic, von se čtenář neposere), posypeme špetkou nepotřebnejch informací, no a zakápnem to trochou odkazů. Všechno důkladně promícháme a na pánvi necháme asi 15 minut restovat. Poté publikujeme nejlépe ještě horké. Kdo má rád uležejší věci, může nechat článek pár dní zrát v editorově kanceláři.

Vrhňte se do klohnění!

Tak a to by bylo všechno, mí milí pisálci. Vrhňte se do klohnění, čtenost zaručena. A já se nemohu rozloučit jinak, než prvním prikázáním internetových pisálků: Serme na kvalitu, čtenář je přece idiot!

Marek Přitasil

Úvodník

Viktoru Orbánovi se zachtělo projekt iliberalní demokracie říznout špetkou něčeho vsutku originálního – daní z toku dat na internetu. Asi nečekal, že do sídla jeho strany Fidesz začnou létat staré monitory a klávesnice – daň z nesmyslu? O tom, jak vytrhnout Uhrám stoličku, tentokrát nepíšeme, ale přeci jen na našich dvou stránkách pozorná čtenářka najde o Maďarsku malou zmínku.

Robert Fico dostal od prezidenta Zemana, kterému v tomto čísle věnujeme básničku, Řád bílého lva. Zatím není známa souvislost mezi vyznamenáním a tím, že slovenské vlaky budou důchodce a studenty vozit zdarma. Třeba se tam v létě všichni potkáme. Ti z vás, kteří naopak přečpané vozy a vůbec lidi nemůžou vystát, necht' si přečtou níže otištěný hanopis o lidech a lidech.

Česká republika se v žebříčku rovnosti pohlaví umístila nejen níže než Maďarsko a Slovensko, ale také hůře než Rusko, Bělorusko, Ukrajina, Čína nebo Vietnam, tedy země, které tak rádi z toho či onoho důvodu odsuzujeme.

Postilion se však usilovně snaží býti příkladem pro zbytek české společnosti. Po vzoru skandinávském (1. e4 d5) mají autorky Postilionu naprosto stejný příjem jako autoři, na schůze mohou chodit s rozpuštěnými vlasy a dveře si držíme všichni společně.

Kryštof Herold

Jeho máma, článek s heštegem

„Materiál nebude mít vliv na rovnost mužů a žen.“

„Tvoje máma nebude mít vliv na rovnost mužů a žen.“

Co jest jeho máma? Odpověď lehká: jeho máma jest od židovských velkokapitalistů založený a ke klamání a vykořisťování dělnictva vypočítaný židovsko-kapitalistický švindl. Tato tvrzení dokázali jsme již v řadě I. a II. a nyní dokládáme novými důkazy.

Všecky zásady jeho mámy špatné nejsou. Poněvadž ale jeho matku ovládli židé, národ povahy zistné, učinili z ní předmět svých vykořisťovacích choutek. S jeho mámou došlo to tak daleko, že bezohledný fanatismus zasáhl všechny její příslušníky a surovost nejhoršího druhu ovládla jak vůdce, tak prosté její stoupence. Vůdcové pak nestydí se ještě hlásati, že jediná jeho máma jest nositelka vědy.

#srovnej Hradecký, J. 1908. Z domácnosti soc. demokratů III. Hradec Králové: Časové Úvahy 12 (10., 11., 12.).

Michal Zeman

O lidech a lidech

Lidé. Jsou otravní a jsou všude. Člověk si jen tak vyjde na ulici, a co nevidí – lidi. Samozřejmě dochází i k výjimečným situacím, kdy lidi nevidí. Například když se zrovna nedaří počasí. Nebo při hrozbě bombového útoku. Nebo když se nachází v liduprázdných oblastech. Takovým oblastem se neříká liduprázdné jen tak. Lidé se tam nenachází, to proto. Chytré, že? I když ne zase tak moc. Přeci jen to vymysleli lidé.

Lidé mají spoustu přišerných typicky lidských vlastností. Mají tendence sdružovat se, a jak je známo, více lidí značí více potíží a větší úroveň otravnosti. Když se lidé sdružují, chtějí si povídat. Povídat! Nej-

horší lidská vlastnost. Lidé tlachají o nesmyslech a patřičně si to užívají. Nabývají potom dojmu, že jsou pro někoho zajímaví a důležití. Lidé hodnotí. Umějí to mnoha způsoby. Pohledem, myšlenkami a někteří z nich to umí převést i do psané formy. Ale co je ze všeho nejhorší – pořád se množí! Na světě už je přes 7 miliard těch otravných stvoření a každým dnem neúnavně přibývají. Jednoho dne se probudím a zjistím, že lidí už je tolik, že na světě už nejsou žádné liduprázdné oblasti. Co pak budu dělat, abych se jim vyhnula? Napadá mě několik možností, ale naneštěstí ani jedna z nich nemá šťastný konec.

Michaela Kudrnáčová

Historka z autobusu č. 181

„A voni jeli na dovolenou na Ukrajinu?“ ptá se udiveně maminka.

„Jo,“ odpovídá dítě plné nových dojmů ze školní lavice.

„To sou blázni,“ neodpustí si žena.

„Proč?“ zeptá se po chvilce dítě. Otázka překvapuje mě a zřejmě i matku, která teď přemýšlí, jak to má podat.

„Protože to tam teď je takový nebezpečný.“ Rozvážná odpověď po tak nerozvážném komentáři o bláznovství. A přitom bylo na skladě tolik dementních reakcí. Maminka asi nakonec není tak bezcitná jako svět, do kterého její potomek vyrůstá.

Mohla odpovědět hezky česky internetově: „Protože nám tady všichni ty rusáci berou práci a jsou ošklivější než my, tak co by tam někdo od nás měl jezdit.“

Mohla odpovědět jako pěkné obrázky v televizi: „Protože tam na zem padaj bomby a

letadla a kroupy velký jak míče. A co vůbec jezdeť takovou dálku? Ještě tam dostanou průjem z kohoutkový vody a vokradou je tam, unesu a zabije je vlastní otec.“

Mohla odpovědět jako zaručeně pravdivé příběhy od krásných přátel z facebooku: „Protože jsou to digimoni. Léčíme tu jejich děti za miliony a na naše nemocné děláme sbírku pet flašek. Ať dou do pikaču.“

Mohla odpovědět jako pohádková knížečka: „Protože se tam chystá velkej drak s tankama, co žerou děti. A ten je zlej a bude tam, dokud nepřijedou hodný tanky, co sežerou o pár dětí míň.“

„Mami, mluvíš absurdně. Mařence se tam velice líbilo a přivezla mi přívěšek s medvídkem.“

„Tak ho vyndej z pusy.“

Kryštof Herold

Všem, kteří se domnívají, že je poezie složitější než opakování posledních dvou písmen, nabízíme interaktivní prostor pro vyjádření myšlenek.

Ranní nevolnost

Včera večer měl jsem alkoholu dost, a tak dnes ráno přepadla mě ranní nevolnost.

Stará známá bolest hlavy, od žaludku špatné zprávy.

Nohy mám spíš jako z vaty, střevní pohyb započatý.

Snad se mi to nezdálo, promil v krvi nemálo.

Věřte mi to nebo ne, dneska je mi vážně zle.

Michaela Kudrnáčová

g

Váženému panu prezidentu inženýru Miloši Zemanovi

Pane prezidente Zemane štěstí a zdraví želáme!!!

Nemáme pro Vás popelníček ale posíláme Vám hodně srdíček.

Evropa k Vám vzhlíží
Vaše hvězda k nebi míří
jste náš nejoblíbenější prezident
ne ledajaký disident.

Ať Vaše dcera roste do krásy
ať pomalu Vám šednou vlasy
dřív objímal jste stromy a Katku
teď čelit musíte vládnímu zmatku.

Zbavil jste nás lotra Kalouska
byl to jen hloupý násoska
nepropustil jste žádné lumpy
proto nepřepadávají pumpy.

Volba Vás byla naše tutovka
škoda že přišla Vaše cukrovka
do zbytku vládnutí přejeme sílu
ať dolních deset milionů setrvá v míru.

Jménem občanů

Michal Zeman a Pavlína Škromachová